๒. อ็อตโต วารุบูร์ก

เมื่อวันเสาร์ ที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ วงการวิทยาศาสตร์ การแพทย์ของโลกได้สูญเสีย บุคคล สำคัญ ไปอีก ท่านหนึ่ง คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ อ็อตโต วารุบูร์ก ถึงแก่กรรม ณ โรงพยาบาล มาร์ตินลูเธอร์, ในนคร เบอร์ลิน ตะวันตก. รวมศิริอายุได้ ๘๗ ปี. อ็อตโต วารุบูร์ก เกิดในตระกูล นักวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง, เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๒๖, ณ เมือง ไฟรบูร์ก, แคว้น ยาเด็น, ประเทศเยอรมนี. บิดา เป็น ศาสตราจารย์ในวิชา ฟิสิคัส แห่ง มหาวิทยาลัย เบอร์ลิน ซึ่งในเวลาต่อมา ระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๔๖๕ ได้รับ แต่งตั้งให้เป็น ประธาน ของสถาบัน ฟิสิคัส แห่งราชอาณาจักร ไรช, เยอรมนี.

อ็อตโต วารุบูร์ก เป็นศิษย์เก่าของ มหาวิทยาลัย เบอร์ลิน และ ไฮเดลแบร์ก, และเคยเป็นศิษย์เก่าของศาสตราจารย์ผู้มีชื่อเสียงหลายท่าน, อาทิ ฟิเฌอร์, ฟาน โฮฟ์ฟ์, มักซ พลังค, เป็นต้น, และได้รับ ปริญญาเอกทางเคมี เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๙ และ ปริญญา แพทยศาสตรดุษฎีบัณฑิตย์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๔, มีความสนใจเป็นพิเศษ เกี่ยวกับสรีรวิทยาของเซลล์. เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๑ ได้ก่อตั้งสถาบันวิจัย ไคเซอร์ วิลเฮ็ลม ขึ้นที่ เบอร์ลินดาห์เล็ม, ซึ่งต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันวิจัย มักซ พลังค, และ วารุบูร์ก ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการสถาบันนั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๓, และอีกหนึ่งปีต่อมาก็ได้รับเกียรติสูงสุด คือได้รับรางวัล โนเบล ในสาขาสรีรวิทยา, เนื่องจากผลงานเกี่ยวกับการ ศึกษาเรื่อง เอ็นซัยม ของการหายใจ, และได้รับการเสนอชื่อให้รับรางวัล โนเบล เป็นครั้งที่สองเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗. แต่ขณะนั้นประเทศเยอรมนี กำลังตกอยู่ภายใต้การนำของ พรรคนาซี จึงไม่ยินยอมให้ วารุบูร์ก รับรางวัลอีก. เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ก็ได้รับเกียรติให้เป็นสมาชิกของ สมาคมราชบัณฑิต แห่งราชอาณาจักรบริเตนใหญ่. วารุบูร์ก เป็นชาวเยอรมันเชื้อสายยิวแต่ก็รับการยกเว้นจากการคุมขังตลอดมาจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๘๔ จึงถูกนำตัวไปเข้าค่ายกักกัน, แต่ก็ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจาก อะดอล์ฟ ฮิตเลอร์ ให้ปล่อยตัวเป็นอิสระ, หลังจากถูกควบคุมเพียงไม่กี่สัปดาห์. ทั้งนี้เนื่องเกียรติยศชื่อเสียงและผลงานของ วารุบูร์ก ประกอบกับเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๐ ฮิตเลอร์ได้รับการผ่าตัดภายใน คอซึ่งไม่แน่ว่าเป็นเนื้อมะเร็งหรือไม่, จึงอาจเป็นได้ว่าเนื่องจาก วารุบูร์ก

เป็นนักวิจัยเกี่ยวกับมะเร็งด้วย จึงได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษ.

นอกจากผลงานอันดีเด่นต่างๆ ดังกล่าวแล้ว, วารบูร์ก ยังได้ประดิษฐ์เครื่องมือที่นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ทุกๆ คนจะต้องรู้จักคือ "เครื่องมือของ วารบูร์ก", ซึ่งยังเป็นเครื่องมือที่ทันสมัยใช้กันในปัจจุบันนี้.

หลังจากเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองได้สงบลง, วารบูร์ก ได้เริ่มงานวิจัยเกี่ยวกับเซลล์และมะเร็ง ณ สถาบันวิจัย มักซ พลังค ที่นคร เบอร์ลิน ต่อไปอีก. ได้ทำการศึกษาร่วมกันกับ เยอร์ค ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยโรคมะเร็งที่ เบเธ็สดา, มลรัฐแมริย์แลนด์, สหรัฐอเมริกา, จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต.

ชีวประวัติอันสั้นนี้ ขอเสนอเพื่อเทิดทูนเกียรติและแสดงคารวะต่อ อ็อตโต วารบูร์ก, ผู้อุทิศตนในการค้นคว้าวิจัยเพื่อความผาสุกของ มวลมนุษย์ จนวาระ สุดท้ายแห่งชีวิต.

ประเสริฐ ทองเจริญ พ.บ. Dr. med.
(ภาควิชาจุลชีววิทยา)